

RECENZJA

dotycząca osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej opracowana w związku z wnioskiem dr Wioletty Samolińskiej o wszczęcie postępowania habilitacyjnego

Przedstawiona recenzja ma na celu wykazanie, czy Habilitantka spełnia wymagania określone w Art.16 pkt 3 *Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2017 r. poz. 1789)*], a zatem czy ma w swoim dorobku osiągnięcie naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz czy wykazuje się istotną aktywnością naukową.

Osiągnięcie naukowe dr inż. Wioletta Samolińska przedstawiła, jako jednotematyczny cykl publikacji pod wspólnym tytułem: „**Efektywność oddziaływania różnych źródeł inuliny na parametry produkcyjne i status zdrowotny świń**”. Recenzja osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej Habilitantki została dokonana na podstawie materiałów przekazanych przez Dziekana Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, z pismem przewodnim z dnia 22.05.2019 r:

- wykaz publikacji, jako podstawa rozprawy habilitacyjnej z oświadczeniami udziału Habilitantki,
- poświadczona kopia dyplomu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk rolniczych,
- autoreferat w języku polskim i angielskim,
- wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej oraz popularyzacji nauki,
- kopie publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, stanowiących podstawę rozprawy habilitacyjnej,
- oświadczenia współautorów publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

1. Wykształcenie i przebieg pracy zawodowej

Dr inż. Wioletta Samolińska w czerwcu 1997 r. ukończyła studia na Wydziale Zootechnicznym (obecnie Wydział Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki), Akademii Rolniczej (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) w Lublinie. Tytuł magistra inżyniera ochrony środowiska uzyskała wykonując pod kierunkiem dr hab. Ryszarda Kornijów pracę pt. „Występowanie i pokarm sumika karłowatego na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim”.

W tym samym roku dr inż. Wioletta Samolińska została przyjęta na dzienne studia doktoranckie - Instytut Żywienia Zwierząt, Wydział Zootechniczny Akademii Rolniczej w Lublinie. Wynikiem realizowanych badań na studiach doktoranckich była dysertacja doktorska pt. „Efektywność mieszanek z udziałem owsa nagiego (*Avena nuda* L.) i krajowych pasz białkowych w żywieniu tuczników”. Praca została wykonana pod kierunkiem prof. dr hab. Eugeniusza Greli. Stopień doktora nauk rolniczych w zakresie zootechniki, specjalność żywienie zwierząt, uzyskała na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Lublinie w 2001r. Praca została wyróżniona.

W czasie studiów doktoranckich dr inż. Wioletta Samolińska ukończyła Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne na Akademii Rolniczej w Lublinie (w 1999 r).

W grudniu 2001 roku Habilitantka została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Instytucie Żywienia Zwierząt, na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Lublinie. We wrześniu 2006 r, jako adiunkt rozpoczęła pracę naukową w Pracowni Bromatologii i Fizjologii Żywienia w Instytucie Żywienia Zwierząt na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt, Akademii Rolniczej w Lublinie (obecnie Zakład Bromatologii i Fizjologii Żywienia, Instytut Żywienia Zwierząt i Bromatologii, Wydział Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie), gdzie pracuje do chwili obecnej.

2. Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego

Prezentowane osiągnięcie naukowe pt. „**Efektywność oddziaływania różnych źródeł inuliny na parametry produkcyjne i status zdrowotny świń**” stanowi podstawę o ubieganie się o stopień doktora habilitowanego. W jego skład wchodzi 1 publikacja przeglądowa oraz 3 oryginalne prace twórcze, opublikowane w języku angielskim (w latach 2017 -2019) w czasopismach indeksowanych w bazie Journal Citation Reports (JCR):

1. Kiczorowska B., **Samolińska W.**, Al-Yasiry A.R.M., Kiczorowski P., Winiarska-Mieczan A. 2017. The natural feed additives as immunostimulants in monogastric animal nutrition – a review. *Ann. Anim. Sci.*, 17, 605-625 (publikacja IV.B.1.)
2. **Samolińska W.**, Grela E.R. 2017. Comparative Effects of Inulin with Different Polymerization Degrees on Growth Performance, Blood Trace Minerals, and Erythrocyte Indices in Growing-Finishing Pigs. *Biol Trace Elem Res*, 176, 130-142 (publikacja IV.B.2.)
3. **Samolińska W.**, Grela E.R., Kiczorowska B. 2019. Effects of inulin extracts and inulin-containing plants on haematobiochemical responses, plasma mineral concentrations, and carcass traits in growing-finishing pigs. *Journal of Elementology*, 24, 711-726. DOI: 10.5601/jelem.2018.23.4.1707 (publikacja IV.B.3.)
4. **Samolińska W.**, Kowalczyk-Vasilev E., Grela E.R. 2018. Comparative effect of different dietary inulin sources and probiotics on growth performance and blood characteristics in growing-finishing pigs. *Arch Anim Nutr*, 72(5), 379-395 (publikacja IV.B.4.)

Przedstawione prace twórcze stanowią jednotematyczny cykl publikacji naukowych. Kandydatka jest drugim współautorem w publikacji przeglądowej oraz pierwszym współautorem w trzech oryginalnych artykułach. Habilitantka podaje również informacje o wkładzie własnym przy powstawaniu każdej z publikacji. Dostarczona dokumentacja, w tym oświadczenia Habilitantki i współautorów publikacji, wskazują na wiodącą rolę dr inż. Wioletty Samolińskiej w ich przygotowaniu, a wkład jej wynosił od 45 do 80%. Udział ten był zaznaczony na każdym etapie prac badawczych i polegał przede wszystkim na opracowaniu koncepcji badań, zaplanowaniu i organizacji doświadczeń, gromadzeniu materiału badawczego, współudziale w wykonywaniu analiz laboratoryjnych, przeprowadzeniu analiz statystycznych i interpretacji wyników oraz przygotowaniu pracy do opublikowania.

Sumaryczny Impact Factor (IF) publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego wg bazy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania pracy (w przypadku publikacji wydanych w 2019 roku, przypisano punkty za rok 2018) wynosi 5,95, a łączna liczba punktów według wykazu czasopism naukowych MNiSW wynosi 80.

Zrealizowane badania zostały przeprowadzone na tucznikach, a przedstawione cztery prace (w tym jedna przeglądowa) dotyczą wspólnego celu badawczego. Celem głównym omawianych badań było określenie wpływu inuliny na parametry produkcyjne tuczników oraz ich status zdrowotny. Cel główny Habilitantka zrealizowała poprzez sformułowanie celów szczegółowych. Cele te dotyczyły wpływu różnego źródła inuliny (rośliny

inulinodajne: topinambur lub cykoria), typu inuliny (różny stopień polimeryzacji: ≥ 10 lub ≥ 23 - liczba powtarzalnych jednostek fruktozy w łańcuchu), jej ilości w paszy (10, 20 lub 30 g/kg) na wyniki przyżyciowe i poubojowe oraz wybrane parametry profilu czerwokrwińkowego i białokrwińkowego, wskaźniki biochemiczne, a także immunologiczne krwi tuczników. W badaniach określono również efekt synergistycznego działania inuliny i probiotyków w żywieniu tuczników na ich wyniki przyżyciowe i wybrane parametry krwi.

W artykule przeglądowym (IV.B.1.) dr inż. Wioletta Samolińska przedstawiła istniejący stan wiedzy na temat dodatku inuliny do paszy stosowanej w żywieniu zwierząt monogastrycznych. Na podstawie aktualnego piśmiennictwa wykazała pozytywny wpływ inuliny dodanej do paszy na intensyfikację produkcji, stymulowanie układu odpornościowego, zwiększanie biodostępności składników mineralnych, poprawy funkcji układu odpornościowego oraz na aktywność erytropoetyczną szpiku kostnego zwierząt. Dysponując danymi z przeglądu literatury, w kolejnych doświadczeniach Habilitantka badała wpływ dodatku do paszy inuliny o różnym stopniu polimeryzacji, pochodzącą z różnego źródła (topinambur lub cykoria) lub suplementowała paszę jednocześnie inuliną i probiotykiem na wyniki produkcyjne i wybrane parametry statusu zdrowotnego świń.

W doświadczeniu pierwszym (praca IV.B.2) zastosowano dwa typy inuliny różniące się stopniem polimeryzacji (inulina standardowa, o stopniu polimeryzacji ≥ 10 oraz inulina długołańcuchowa o stopniu polimeryzacji ≥ 23), w ilości: 10, 20 lub 30 g/kg paszy na wybrane parametry przyżyciowe oraz status zdrowotny tuczników. Uogólniając uzyskane wyniki w tej części badań stwierdzono, że suplementacja paszy inuliną zwiększyła nie tylko średni dzienny przyrost i końcową masę ciała świń, ale także zawartość pierwiastków śladowych, żelaza i cynku w osoczu krwi. Jednocześnie w badaniach wykazano, że wzrost koncentracji cynku w osoczu nastąpił po zastosowaniu inuliny z niższym stopniem polimeryzacji. Prezentowane dane dowodzą, że zastosowanie inuliny o wyższym stopniu polimeryzacji, zwiększyło masę ciała tuczników, spowodowało wzrost koncentracji miedzi, żelaza, stężenia hemoglobiny oraz wpłynęło pozytywnie na elementy morfotyczne krwi. Podsumowując wyniki tej części badań Habilitantka stwierdziła, że inulina, jako prebiotyk wpływa pozytywnie na badane parametry, a optymalny dodatek jej do paszy dla tuczników w całym okresie tuczu powinien wynosić 20 g/kg. Jednocześnie wyniki sugerują, że im wyższy jest stopień polimeryzacji inuliny, tym można oczekiwać korzystniejszych wyników.

W doświadczeniu drugim (praca, IV.B.3.) określono wpływ suplementacji diety ekstraktami inuliny o różnym stopniu polimeryzacji (stopniu polimeryzacji ≥ 10 lub ≥ 23 , w ilości 20 g /kg paszy) oraz inuliny roślinnej (topinambur lub cykoria w ilości 40g/kg paszy) na wybrane parametry rzeźne, wskaźniki hematologiczne krwi, stężenie pierwiastków śladowych we krwi oraz stan funkcjonalny wątroby tuczników. Po przeanalizowaniu uzyskanych danych stwierdzono: pozytywny wpływ dodatku inuliny długołańcuchowej do paszy na koncentrację żelaza, cynku i miedzi oraz aktywność enzymów wątrobowych w osoczu krwi świń; wykazano, że suplementacja mieszanek roślinami inulinodajnymi (topinambur, cykoria) intensywniej zmniejsza aktywność enzymów wątrobowych niż suplementacja ekstraktami inuliny; dodatek inuliny do paszy w większym stopniu wpływa na badane cechy w pierwszym niż w drugim okresie tuczu.

W doświadczeniu trzecim (praca IV.B.4.) określono wpływ dodatku ekstraktu inuliny długołańcuchowej, suszu z bulw topinamburu, preparatu probiotycznego, jak również łącznego podania prebiotyku i probiotyku do paszy, na cechy przyżyciowe oraz wybrane parametry krwi tuczników. Podsumowując wyniki tego doświadczenia stwierdzono pozytywny wpływ łącznego dodatku inuliny oraz wielogatunkowego probiotyku do paszy na tempo wzrostu świń i wykorzystanie paszy, a także na poziom leukocytów i immunoglobulin we krwi (IgG i IgA). Dr inż. Wioletta Samolińska prezentując wyniki tego doświadczenia

wskazała, na rozbieżność efektów działania łącznego podania inuliny i probiotyku w paszy, dlatego sugeruje potrzebę realizacji dalszych badań w tym zakresie.

Przedstawiony do oceny cykl prac twórczych, stanowiących najważniejsze osiągnięcie badawcze Habilitantki, jest ważną pozycją naukową poszerzającą zakres wiedzy o działaniu inuliny, jako prebiotyku na wybrane parametry produkcyjne i status zdrowotny tuczników. Uważam, że wyniki prezentowanych badań mają niewątpliwie walory poznawcze i aplikacyjne. Dane te mogą zostać wykorzystane przy opracowania receptur mieszanek paszowych, poprawiających wyniki produkcyjne i status zdrowotny tuczników, a tym samym ich dobrostan.

Stwierdzam, że oceniany jednotematyczny cykl publikacji jest wartościową pozycją naukową i może być uznany za osiągnięcie naukowe określone w Art. 16 pkt 3 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. poz. 1789) stanowiąc istotny wkład Habilitantki w rozwój dyscypliny naukowej, jaką jest zootechnika.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, w tym analiza bibliometryczna dorobku publikacyjnego

Prezentowany dorobek naukowy Habilitantki stanowi efekt pracy w zespole kierowanym przez prof. dr hab. Eugeniusza Grełę. Poza tematyką przedstawioną w najważniejszych osiągnięciach badawczych można w nim wyodrębnić następujące zagadnienia badawcze:

1. Efektywność stosowania różnorodnych dodatków paszowych, komponentów paszowych w żywieniu zwierząt w poprawie ich produktywności, zdrowotności oraz pozyskaniu produktów pochodzenia zwierzęcego o wysokiej wartości odżywczej i dietetycznej,
2. Żywieniowe metody ograniczania wydalania pierwiastków biogennych do środowiska,
3. Ekologiczna produkcja trzody chlewnej,
4. Wartość odżywcza, dietetyczna i prozdrowotna produktów pochodzenia zwierzęcego i roślinnego poddanych przetworzeniu lub nie,
5. Bromatologiczna ocena spożycia żywności, sposobu żywienia i stanu odżywienia różnych grup ludności oraz wpływu postępowań żywieniowych na stan zdrowia ludności.

Zagadnienie pierwsze jest jednym z najważniejszych zagadnień działalności naukowo-badawczej Habilitantki. W ramach tego zagadnienia dr inż. Wioletta Samolińska realizowała własną rozprawę doktorską (projekt promotorski) i dotyczyły one efektywności mieszanek z udziałem owsa nagiego i krajowych pasz białkowych w żywieniu tuczników. Jednocześnie uczestniczyła w pracach badawczych prowadzonych w Instytucie Żywienia Zwierząt, na Wydziale Zootechnicznym, Akademii Rolniczej w Lublinie. Zagadnienia te obejmowały eksperymenty, w których określono wpływ stosowania suplementów (probiotyki, prebiotyki, zioła, enzymy) oraz komponentów paszowych (owies nagi, pasze białkowe pochodzenia krajowego) w żywieniu zwierząt na: produktywność zwierząt, wartość odżywcza i dietetyczną produktów, a także poprawę ich statusu zdrowotnego, a tym samym ich dobrostanu. Badania obejmowały różne gatunki zwierząt gospodarskich (świnie, kurczęta, młode bydło opasowe). Prezentowane wyniki wskazują, że stosowane dodatki i komponenty paszowe, wpływały pozytywnie na efekty produkcyjne, rzeźne, wskaźniki krwi oraz cechy jakościowe produktów.

Ponadto dr inż. Wioletta Samolińska uczestniczyła w badaniach, w których aplikowano żywicę *Boswellia serrata* do paszy w żywieniu kurcząt. Badania były realizowane w ramach współpracy z Ukrainian State Scientific-Research Control Institute of Veterinary Medicinal Products and Feed Additives, Lviv, Ukraine. Podsumowując prezentowane wyniki stwierdzono, że suplementacja mieszanek paszowych żywicą *Boswellia serrata* (w ilości 2,5 i 3%), pozwala uzyskać poprawę wyników produkcyjnych, wartość odżywcza i dietetyczną mięsa oraz korzystniejsze wskaźniki statusu zdrowotnego kurcząt.

Należy podkreślić, że znaczna część wyników została przedstawiona, jako jednotematyczny cykl publikacji, które stanowiły rozprawę doktorską pt. „The effect of *Boswellia serrata* resin dietary supplementation on the rearing efficiency and health status of broiler chickens”, a dr inż. Wioletta Samolińska była promotorem pomocniczym.

Kolejny interesujący temat badawczy (drugi), który dr inż. Wioletta Samolińska współrealizowała dotyczył żywieniowych sposobów ograniczania wydalania do środowiska niewykorzystanych składników biogenych. Badania zostały zrealizowane w ramach 3 projektów i określono w nich wpływ: 1. włączenia koncentratu lucerny białkowo-ksantofilowej na wzrost i wykorzystanie paszy, bilans azotu oraz cechy fizykochemiczne mięsa wieprzowego; 2. zmniejszenia poziomu białka i zbilansowania aminokwasów egzogennych strawnych do końca jelita cienkiego oraz zastosowania dodatków paszowych i systemu żywienia na parametry produkcyjne i wydalanie azotu do środowiska; 3. zastosowania Cu, Fe i Zn w postaci chelatów w paszy na ograniczenie ich emisji do środowiska. Reasumując przedstawione dane można stwierdzić, że zastosowane w/w czynniki doświadczalne poprawiają wyniki produkcyjne, wybrane wskaźniki hematologiczne i biochemiczne krwi oraz zmniejszają emisję badanych pierwiastków do środowiska.

Nie mniej ważne i ciekawe zagadnienie (trzecie) w działalności naukowo-badawczej dr inż. Wioletty Samolińskiej dotyczyły ekologicznej produkcji trzody chlewnej. Tematyka ta była realizowana w ramach czterech projektów badawczych, finansowanych ze środków Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Badania dotyczyły między innymi oceny efektywności ekologicznego żywienia loch, odchowu prosiąt oraz tuczu świń z wykorzystaniem własnych zasobów paszowych, z dodatkiem certyfikowanych mieszanek uzupełniających lub premiksów z udziałem ziół. Prezentowane wyniki poszerzyły wiedzę w dziedzinie rolnictwa z zakresu zagadnień zootechnicznych, związanych z żywieniem świń i umożliwiają pozyskiwanie produktów o lepszej wartości odżywczej i dietetycznej.

Interesujące wyniki badań (zagadnienie 4) w działalności naukowej Habilitantki dotyczą poprawy wartości odżywczej, dietetycznej i prozdrowotnej produktów pochodzenia zwierzęcego i roślinnego poddanych przetworzeniu lub nie. W badaniach tych m. in. oceniono wpływ systemu produkcji zwierzęcej (konwencjonalny, tradycyjny i ekologiczny) na wartość odżywczą pozyskiwanych produktów. Podsumowując, prezentowane wyniki dr inż. Wioletta Samolińska stwierdziła, że produkcja w systemie ekologicznym pozwala na uzyskanie produktów zwierzęcych o korzystniejszych parametrach prozdrowotnych (m. in. pozytywna modyfikacja profilu kwasów tłuszczowych, wyższa zawartość makroelementów i mikroelementów) niż w systemie konwencjonalnym. Wyniki z tej części badań wskazują również, że procesy termiczne (m. in. ekstruzja, naświetlane promieniami podczerwieni) mogą poprawić wartość pokarmową komponentów paszowych stosowanych w żywieniu zwierząt i wpływać pozytywnie na ich wyniki produkcyjne.

Ważnym również kierunkiem działalności naukowo-badawczej (zagadnienie 5) dr inż. Wioletty Samolińskiej jest bromatologiczna ocena spożycia żywności, sposobu żywienia i stanu odżywienia różnych grup ludności oraz wpływu postępowań żywieniowych na stan zdrowia ludności. Badania dotyczyły bromatologicznej oceny spożycia żywności, szczególnie składników mineralnych, w aspekcie realizacji zapotrzebowania na te składniki oraz ewentualnego wpływu na stan zdrowia w przypadku nadmiernej czy też niedostatecznej podaży w odniesieniu do norm i zaleceń żywieniowych. Habilitantka realizowała również badania dotyczące sposobu żywienia, preferencji żywieniowych i stanu odżywienia różnych grup ludności, a także sposobu żywienia osób chorych lub o zwiększonym ryzyku wystąpienia chorób dietozależnych (np. otyłość, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, nowotwory i inne), które są spowodowane rozwojem cywilizacji i odpowiadają za znaczną część zgonów.

Analiza dorobku naukowego Kandydatki wskazuje, że wnosi ona do aktualnego stanu wiedzy wiele ważnych poznawczo i aplikacyjnie informacji. Dotychczasowy dorobek

publikacyjny dr inż. Wioletta Samolińska obejmuje łącznie 152 pozycje bibliograficzne w tym: 65 publikacji naukowych, 9 rozdziałów w monografiach naukowych, 66 doniesień i komunikatów prezentowanych na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Wśród publikacji naukowych, 27 artykułów zostało opublikowanych w czasopiśmie z listy JCR (w tym 4 stanowią szczególne osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym) oraz 38 w recenzowanych czasopiśmie z części B wykazu czasopism MNiSzW.

W przedstawionym dorobku zwraca uwagę fakt, że dr inż. Wioletta Samolińska ubiegająca się o stopień doktora habilitowanego, tj. o samodzielne stanowisko, ma jedynie 1 oryginalną pracę opublikowaną w czasopiśmie znajdującym się w bazie JCR (Biol. Trace Elem. Res., 15 punktów wg bazy MNiSzW; 2.361 IF), w której jest pierwszym współautorem. Jednocześnie Jej udział w tworzeniu prac znajdujących się w bazie JCR wynosi tylko około 22%. Moim zdaniem, Kandydatka powinna wykazać się większą aktywnością publikacyjną i partycypować w większym stopniu w tworzeniu artykułów. Małą aktywność publikacyjną Autorki można częściowo wytłumaczyć dość dużym zaangażowaniem w działalność dydaktyczną, która jest bardzo wysoko oceniana w studenckich ankietach semestralnych. Suma punktów za przedstawione publikacje wg wykazu czasopism naukowych MNiSW zgodnie z rokiem opublikowania pracy wynosi 871 pkt. (w tym 766 pkt., bez osiągnięcia naukowego, po uzyskaniu stopnia doktora). Sumaryczny IF publikacji jest równy 35,224. Według bazy bibliograficznej Web of Science, liczba cytowań wynosi 145 (bez autocytowań 109), natomiast Indeks Hirscha wynosi 7.

Podsumowując, moja ocena dorobku publikacyjnego dr inż. Wioletty Samolińskiej udokumentowanego przedstawioną charakterystyką bibliometryczną, jak również pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki jest pozytywna. Dlatego stwierdzam, że całokształt Jej osiągnięć naukowo-badawczych, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, stanowi wystarczającą podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Działalność dydaktyczna Habilitantki była realizowana przede wszystkim na Wydziale Biologii, Nauk o Zwierzętach i Bromatologii, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Dr inż. Wioletta Samolińska uczestniczyła w opracowaniu programów zajęć dydaktycznych i ich prowadzeniu (wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia audytoryjne i terenowe) na kierunkach: Zootechnika, Biologia, Dietetyka, Bezpieczeństwo żywności, Bezpieczeństwo żywności i certyfikacja, Ochrona środowiska, Technologia żywności i żywienie człowieka, a także kierunek Agroturystyka. Poza dydaktyką prowadzoną na UP w Lublinie, Habilitantka współuczestniczyła w opracowaniu programu zajęć na cykliczną Konferencję dyskusyjną „Fakty i Fikcje w Żywieniu Człowieka” organizowaną przez Polskie Towarzystwo Nauk Żywnościowych na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji SGGW w Warszawie.

Ponadto, Habilitantka przygotowywała oferty warsztatu pt. „Produkty żywnościowe w racjonalnej diecie” (warsztaty z wykorzystaniem specjalistycznego oprogramowania żywieniowego) dla szkół w roku 2016. Uczestniczyła w tworzeniu i organizacji pracowni komputerowej oraz w organizacji i wyposażeniu zaplecza hematologiczno – biochemicznego w Instytucie Żywienia Zwierząt i Bromatologii UP w Lublinie. Dr inż. Wioletta Samolińska była wykonawcą w projekcie „Program unowocześniania kształcenia na SGGW dla konkurencyjności oraz wysokiej kompetencji absolwentów” współfinansowanym przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie – uczelnia partnerska). Należy zaakcentować, że Habilitantka obok wielu podstawowych zadań naukowo-badawczych zajmowała się popularyzacją nauki. W jej

dorobku znajduje się aż 12 prac, które dotyczą żywienia trzody chlewnej oraz aspektów ekologicznej produkcji zwierzęcej.

W mojej opinii dorobek dydaktyczno-popularyzatorski dr inż. Wioletty Samolińskiej spełnia kryteria wymagane od kandydatów na stopień doktora habilitowanego.

Dr inż. Wioletta Samolińska uczestniczyła w wielu konferencjach o zasięgu krajowym oraz międzynarodowym, na których prezentowała wyniki badań w formie referatu, posterów lub doniesień. Habilitantka brała również aktywny udział w dwóch komitetach organizacyjnych konferencji naukowych (XLVI Sesja Naukowa Sekcji Żywienia Zwierząt KNZiA oraz XXXII International Conference pt. "Animal Nutrition and Safety food production"). Działalność naukowa Kandydatki była wyróżniona przez Rektora UP w Lublinie poprzez przyznanie nagrody indywidualnej II stopnia za osiągnięcia naukowe w latach 2015-2017 oraz otrzymała dyplom uznania za osiągnięcia naukowe w latach 2009-2010. W roku 2014 dr inż. Wioletta Samolińska za długoletnią służbę, otrzymała Medal brązowy Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że Habilitantka współrealizowała badania naukowe z zagranicznymi ośrodkami naukowymi (m. in. Department of Animal Resources, University of Wasit, Iraq oraz Ukrainian State Scientific-Research Control Institute of Veterinary Medicinal Products and Feed Additives, Lviv, Ukraine). Efektem współpracy z wyżej wymienionymi placówkami były interesujące prace naukowe, opublikowane m. in. w czasopiśmie znajdujących się w bazie JCR. Dr inż. Wioletta Samolińska odbyła staż naukowy w zagranicznym ośrodku naukowym - Ukrainian State Scientific-Research Control Institute of Veterinary Medicinal Products and Feed Additives, Lviv, Ukraine w okresie od 01.06.2017 r. do 15.09.2017 r.

Habilitantka była promotorem pomocniczym w anglojęzycznym przewodzie doktorskim (tytuł rozprawy: "The effect of Boswellia serrata resin dietary supplementation on the rearing efficiency and health status of broiler chickens"), a obecnie sprawuje opiekę naukową, jako promotor pomocniczy, nad realizacją dysertacji doktorskiej pt. "Wpływ surowych i naświetlanych promieniami podczerwieni nasion ciecierzycy na efektywność odchowu kurcząt broilerów". Pod opieką dr inż. Wioletty Samolińskiej zostało zrealizowanych 111 prac dyplomowych, w tym 61 prac magisterskich oraz 50 prac inżynierskich bądź licencjackich.

Dr inż. Wioletta Samolińska uczestniczyła w 11 projektach w badawczych (w tym, w 3 była głównym wykonawcą i w 8 wykonawcą), finansowanych przez KBN, MNiSzW, NCN, NCBiR, MNiRW, jednak w żadnym nie była osobą wiodącą (kierownikiem projektu) Projekty realizowano w Instytucie Żywienia Zwierząt i Bromatologii, UP W Lublinie.

Ponadto, Habilitantka była recenzentem 10 oryginalnych prac opublikowanych w czasopiśmie międzynarodowych (m.in. Biological Trace Element Research – 9; Aquaculture Research – 1, znajdują się na liście JCR) oraz 1 pracy o zasięgu krajowym (Acta Scientiarum Polonorum Technologia Alimentaria).

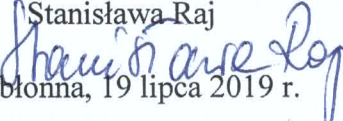
Dr inż. Wioletta Samolińska pracowała w Komisji Przetargowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Przygotowywała specyfikacje i oceniała oferty dotyczące zakupu: odczynników specjalistycznych, sprzętu laboratoryjnego i komputerowego, a także oprogramowania specjalistycznego przeznaczonego do wyposażenia laboratoriów oraz sal dydaktycznych. Opracowywała dokumentację obejmującą opis struktury i elementów procesu dydaktycznego na kierunku Ochrona Środowiska, związanej z akredytacją tego kierunku na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Lublinie w roku 2001.

Kwalifikacje własne starała się podnosić poprzez uczestnictwo w szkoleniach (np. wspomaganie statystycznej analizy wyników badań empirycznych w programie Statistica;

szkolenie dla osób wykonujących czynności związane z wykorzystaniem zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych) lub uczestnictwo w cyklicznych konferencjach o charakterze szkoleniowym, m.in. cykliczne konferencje organizowane przez Zakład Higieny i Fizjologii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii w Warszawie.

5. Podsumowanie recenzji i wniosek końcowy

Reasumując, dorobek naukowy dr inż. Wioletty Samolińskiej oceniam pozytywnie. Na podstawie przeprowadzonej oceny osiągnięcia naukowego oraz analizy aktywności naukowej wraz z dorobkiem dydaktycznym i popularyzatorskim stwierdzam, że Kandydatka jest przygotowana do samodzielnej pracy naukowo-badawczej oraz posiada umiejętności w organizacji warsztatu badawczego. Według mojej opinii, całokształt dorobku naukowego Habilitantki, w tym przedstawione osiągnięcie naukowe, jest znaczący i stanowi podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego, odpowiadające wymaganiom stawianym kandydatom ubiegającym się o ten stopień [(Art.16 pkt 3 *Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2017 r. poz.1789)*]. Na tej podstawie wnoszę do Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, a następnie Wysokiej Rady Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, o dopuszczenie dr inż. Wioletty Samolińskiej do dalszych etapów postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika.

Stanisława Raj

Jabłonna, 19 lipca 2019 r.